T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016/545
KARAR NO : 2016/558
KARAR TR : 28.11.2016

ÖZET : 2247 sayılı Kanunda öngörülen olumlu görev uyuşmazlığı çıkarma yönteminin usulüne uygun olabilmesi için, yararına görev itirazında bulunulan yargı merciince aynı davada görevsizlik kararı verilmemiş olması gerektiği, davanın somutunda idare mahkemesinin görevlilik kararından önce adli yargı yerince verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararının mevcudiyeti karşısında; 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİ gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : A.M.A.
Vekili : Av.Dr. İ.Y.
Davalılar : Adli Yargıda
Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekili : Av. B.G.
İdari Yargıda
1-İzmit Kaymakamlığı
2- Türk Telekomünikasyon A.Ş.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde özetle; davacının davalı işyerinde teknisyen olarak İş Yasası'na tabi çalışmakta iken işyerinin özelleştirme kapsamına alınması nedeniyle 16.3.2010 tarihinde Kocaeli Milli Eğitim Müdürlüğü'ne naklen atanarak iş sözleşmesinin sonlandırıldığı, davacının davalı işyerinde çalıştığı dönemde işyerinin 4046 sayılı Özelleştirme Uygulamaları Hakkındaki Yasa kapsamına alındığı, 5473 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle sözleşmeli kamu çalışanlarına Bakanlar Kurulu kararı ile ek ödeme yapılmasının öngörüldüğü, buna göre 2006/10603 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile 01.01.2006- 30.06.2006 tarihleri arasında 40,00 TL, 01.07.2006 tarihinden itibaren 80,00 TL tutarında ek ödemenin her ay yapılmasına karar verildiği; 2006/10971 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile, 80,00 TL olan ek ödemenin 01.07.2006 tarihinden itibaren %2,32 oranında arttırılarak 82,50 TL'ye çıkartıldığı; 31.07.2007 tarih ve 2007/T-17 sayılı Yüksek Planlama Kurulu Kararı'nın 8. maddesi ile 2007 yılında her ay 1850 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak tutar olarak belirlenen ek ödemenin 2008 yılının ilk 6 ayı için "2260 x katsayı", Temmuz 2008'de "2660 x katsayı" olarak değiştirildiği, ilgili Bakanlar Kurulu Kararı ile Ağustos 2008 tarihinden itibaren ise "9500 x katsayı x kadroya göre değişen yüzde oranı" şeklinde düzenlenerek artışların katsayı artışlarına endekslendiği, davacının işyerinde ikinci tip sözleşme ile çalışmış olmasına ve tüm yasal koşulları taşımasına rağmen 01.01.2006 tarihinden nakil tarihine kadar ek ödemeden yararlandırılmadığı belirtilerek, fazlaya ilişkin istem ve dava hakkı saklı kalmak kaydıyla 5.000,00 TL ek ücret alacağının ödeme tarihlerinden itibaren en yüksek banka mevduat faizi, yargılama gideri ve vekalet ücreti ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davacı vekili 19.12.2014 tarihli ıslah dilekçesi ile istemlerini artırarak toplam 8.482,22 TL'nin davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

KOCAELİ 3. İŞ MAHKEMESİ: 26.2.2013 gün ve E:2011/218, K:2013/65 sayı ile, Uyuşmazlığın 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Ek II. cetvelinde yer alan ve özelleştirme sonucu hissesi devredilen davalı kurumda TİP 2 sözleşmesi ile nakle tabi olarak çalışan davacının davalının özelleştirmeden önce tabi olduğu ve özelleştirme ile bazı hükümleri değişen 406 sayılı Kanunun Ek.29. Maddesi kapsamındaki düzenleme ve sözleşmedeki hüküm nedeni ile 375 sayılı K.H.K.'un Ek 3 maddesi ve 399 sayılı K.H.K.'un Ek II. cetvelinde yer alan kurumlarda çalışan sözleşmeli personele yapılan artışlardan yararlanıp yararlanmayacağı, nakledilirken bu artışların yer aldığı ücreti gösteren nakil maaş ilmühaberinin buna göre düzenlenmesi gerekip gerekmediği noktasında toplandığı, görülen davada HMK'nun 114/1-b maddesi gereğince yargı yolunun caiz olmadığı ve davaya idare mahkemelerince bakılması gerektiği gerekçesiyle davanın usulden reddine karar vermiş, bu karar taraf vekillerince temyiz edilmiştir.

Yargıtay 22. Hukuk Dairesi 29.4.2013 gün ve E:2013/7668, K:2013/8817 sayı ile, dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davacının aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları yerinde olmadığı; 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Esastan Sonuçlanmayan Davada Yargılama Gideri" başlığı altındaki 331. maddesinin 2. fıkrasındaki "görevsizlik, yetkisizlik veya gönderme kararlarından

sonra davaya bir başka mahkemede devam edilmesi halinde, yargılama giderlerine o mahkeme hükmeder" düzenlemesi uyarınca yargı yolu ile görevsizlik kararı sonucu verilen red kararları henüz davayı esastan sonuçlandırmadığından davaya bir başka mahkemede devam edilmesi halinde yargılama giderine de o mahkemece hükmolunduğu; anılan Kanun'un 323/ğ. maddesi gereğince yargılama giderlerinden sayılan vekâlet ücretine de görevsizlik kararında ayrıca hükmolunamayacağı, mahkemece bu husus gözardı edilerek davacı aleyhine yargılama gideri yükletilmesi ve davalı yararına vekalet ücreti takdir edilmesinin doğru olmadığı; ancak, bu yanılgının giderilmesi yeniden yargılamayı gerektirmediğinden hükmün 6100 sayılı Kanun'un geçici 3. maddesi uyarınca uygulanmasına devam olunan mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 438/7. maddesi uyarınca; temyiz olunan kararın hüküm kısmının 2. ve 4. bend ile, vekalet ücretine ilişkin 3. bendin hüküm fikrasından çıkarılmasına; hükmün bu şekilde düzeltilerek onanmasına karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmış, davalı Türk Telekomünikasyon A.Ş. vekilince görev itirazında bulunulmuştur.

KOCAELİ 1. İDARE MAHKEMESİ: 20.6.2013 gün ve E:2011/712, K:2013/682 sayı ile, Davanın maaş nakil ilmuhaberine ilişkin kısmında; söz konusu maaş belgesinin Türk Telekom A.Ş tarafından düzenlendiği ve söz konusu kurumun özel hukuk tüzel kişisi olduğu göz önüne alındığında; uyuşmazlığın çözümünün adli yargının görevinde olduğu sonucuna varıldığı; davanın 08/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işleme ilişkin kısmına gelince; 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesiyle, nakle tabi personelin Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarih itibariyle "fiilen" almakta oldukları net parasal haklarının yeni görevlerinin net parasal haklarıyla karşılaştırılarak varsa aradaki farkın ödenmesi öngörülmüşken, 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinde Türk Telekom personeli için farklı bir uygulama benimsendiği; 2/7/2004 tarihli, 25510 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5189 sayılı Yasa ile Türk Telekom personelinin parasal haklarının tespitine Türk Telekom Yönetim Kurulu yetkili kılındığından, 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesiyle başka kurumlara atanmak üzere Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilecek personelin 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesi gereğince (sözleşmeli personel ile kapsamdışı personel için) eski görevleriyle yeni görevlerinin parasal hakları arasındaki farkın ödenmesi sırasında yönetim kurulunca bu personelin diğer kamu personeline göre yüksek tutarlara çıkarılmış parasal hakları yerine 15/4/2004 tarihi itibariyle aldıkları ücretlerine 15/1/2006 tarihine kadar kamu görevlilerine yapılmış zamlar uygulanmış tutarının esas alınması öngörülmüş olup bu düzenlemeyle Türk Telekom'da çalışmaktayken özelleştirme nedeniyle başka kurumlara atananların ücretleriyle aynı unvanlarla özelleştirme kapsamındaki başka kurumlarda görev yapmaktayken naklen atananların parasal hakları arasında eşitlik sağlanması amaçlandığı; buna göre diğer kurumlarda görev yaparken nakledilenlerin Devlet Personel Başkanlığı'na bildirildikleri tarihte hak ettikleri net Parasal hakları ile bunların yeni kuramlarındaki parasal hakları arasındaki fark ödenmekteyken, Türk Telekom personelinin 15/4/2004 tarihinde yeni unvan için aldıkları ücrete 15/1/2006 tarihine kadar kamu görevlilerine yapılmış zamlar eklenerek bulunan tutarla bunların yeni kuramlarındaki parasal hakları arasındaki fark ödeneceği, bu durumda 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. Maddesinin üçüncü fikrasındaki kural Türk Telekom personelinin ücretlerinin hesaplanması için farklı bir hesaplama yöntemi olarak özel bir hüküm şeklinde ortaya çıktığı; özelleştirme kapsamındaki diğer kuramlarının personelinden farklı olarak T.Telekom personelinin 22. maddeye esas ücretlerinin belirlenmesi için, 15/1/2006 tarihine kadar kamu görevlilerinin ücretlerine yapılan artışlara gönderme yapılması, Türk Telekom personeline özgü bir yöntem oluşturmayı amaçladığından, 5473 sayılı Yasa'nın 1. maddesiyle 375 sayılı KHK'ye eklenen Ek 3. maddesinin dördüncü fikrasının "ilgili mevzuatı uyarınca fark tazminatı uygulamasından yararlanan personel bakımından dava konusu ek ödemenin ilgililerin önceki kadro veya pozisyonlarının ücretinin artırılması sonucunu doğurmayacağı" yolundaki kuralının olayda uygulanma olanağı olmadığı; esasen dördüncü fikranın söz konusu hükmü, ek ödemenin yürürlüğe girdiği tarihten önce Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilmiş olan personelin eski görevlerinin parasal haklarının net tutarlarının yeniden belirlenmesi yolundaki talepleri önlemeye yönelik olarak getirildiğinden, ek ödemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bildirilen personelin eski kurumlarındaki parasal haklarının belirlenmesinde dava konusu ek ödemenin gözönüne alınmasına engel oluşturmadığı, bu durumda, 5473 sayılı Kanun hükümleri uyarınca verilen ek ödemenin davacının maaşına yansıtılması gerekirken, bu yöndeki başvurusunun reddedilmesine yönelik dava konusu işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı; davacının tazminat istemine gelince; mahkemelerinin 15/01/2013 tarihli ara kararı ile davacının hak ettiği ek ödemenin hesaplanması amacıyla dosya üzerinde bilirkişi incelemesi yaptırılmasına karar verildiği, yapılan bilirkişi incelemesi sonucu mahkemelerine sunulan 26/04/2013 tarihli raporda davacının 16/03/2010 ile 22/06/2011 tarihleri arasındaki dönem için hakettiği ek ödeme miktarının 6.376,59 TL olarak hesaplandığının belirtildiği; davacının talebi ile bağlı kalınarak 5.300.00 TL ek ödemenin başvuru tarihi olan 14/02/2011 tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davacıya ödenmesi gerektiği sonucuna varıldığı; davanın maaş nakil ilmühaberine ilişkin kısmının görev yönünden reddine, 08/04/2011 tarih ve 5914 sayılı işlemin iptaline, tazminat talebinin kabulüne karar vermiş, bu karara taraf vekillerince itiraz edilmiştir.

Sakarya Bölge İdare Mahkemesi :18.2.2015 gün ve E:2013/2169, K:2015/393 sayı ile, kamu görevlisi olan davacının özlük ve parasal haklarıyla ilgili olarak açılmış olan işbu davanın idari yargı yerlerinin görevine girdiğinin kabulü gerektiği, aksi düşünceyle maaş nakil ilmühaberi yönünden davanın görev yönünden reddedilmesinde hukuki isabet görülmediği; itiraza konu Kocaeli 1. İdare Mahkemesi Hakimliği'nin 20/06/2013 gün ve E:2011/712; K:2013/682 sayılı kararının "iptal" ve "kabule" ilişkin" kısmı aynı gerekçe ve nedenlerle Mahkemelerince de uygun görülmüş olup, davalı idarenin itiraz istemine ilişkin dilekçesinde öne sürülen iddialar sözü geçen kısmın bozulmasını gerektirecek durumda bulunmadığından, kararın "iptal" ve "kabule" ilişkin kısmına itiraz isteminin reddine ve kararın belirtilen kısımlarının onanmasına, davacı tarafından kararın "görev ret" kısmına yapılan itirazın kabulü ile kararın "görev ret" kısmının bozulmasına, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 45/4 maddesi uyarınca dava dosyasının bozulan kısım hakkında yeniden bir karar verilmek üzere mahkemesine gönderilmesine, itiraz nedeniyle doğan yargılama giderleri yeniden hüküm verilirken mahkemesince gözetileceğinden bu konuda hüküm tesisine yer olmadığına karar vermiştir.

KOCAELİ 1. İDARE MAHKEMESİ: 4.8.2015 gün ve E:2015/624 sayı ile, Davalı şirketin,

Telekomünikasyon Kurumu ile Türk Telekom arasında imzalanan "Telekomünikasyon Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi" ile belli bîr kamu hizmetini yürütmek görev ve yetkisi ile donatıldığı, bu görev ve yetkiler dahilinde bazı kamusal ayrıcalıkları ve yükümlülükleri bulunduğu belirtilen statüsü ve özel yasa hükümleri gereğince bazı kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere sahip olması nedeniyle davalı şirketin, herhangi bir özel hukuk tüzel kişisinden farklı bir hukuki statü içinde bulunduğu anlaşıldığından, bu durumda, imtiyaz sözleşmesi ile bir kamu hizmetinin yürütmekle görevli ve yetkili kılınması nedeniyle, diğer özel hukuk tüzel kişilerinden farklı olarak kimi kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere tabi olan 406 sayılı Yasa hükümleri ile, kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen davalı şirketin, belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemlerin idari işlem niteliğinde olduğu ve bu işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna varıldığı, davalı idarenin görev itirazının reddine, uyuşmazlığı çözümlemeye Mahkemelerinin görevli olduğuna, 2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 12. maddesi uyarınca bu kararın taraflara tebliği tarihinden başlayarak (15) gün içinde uyuşmazlık çıkarılmasını istemeye yetkili Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına sunulmak üzere iki nüsha dilekçe ile Mahkemelerine başvurulabileceği hususunun davalı idareye duyurulmasına karar vermiştir.

Davalı Türk Telekomünikasyon A.Ş. vekilinin olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması yönündeki dilekçesi üzerine dava dosyası Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI: Dava; Davacı tarafından davalı Türk Telekom A.Ş.'ye karşı Kocaeli 3. İş Mahkemesi'nde açılan 2011/218 Esas sayılı davanın konusunun, Kocaeli 1. İdare Mahkemesi'nde açılan davadan farklı olması sebebiyle, davalı idarenin uyuşmazlık çıkarılması talebinde bulunması için bir engel bulunmadığı kabul edildiği; telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31/12/2003 tarihine kadar "tekel olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu; Özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hâzineye ait bulunan hisselerden %55'i, Bakanlar Kurulu'nun 25/07/2005 tarih ve 2005/9146 sayılı "Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi (Türk Telekom)'nin %55 oranındaki Hissesinin Blok Olarak Satışına İlişkin Nihai Devir İşlemlerine Dair Kararın Yürürlüğe Konulması Hakkında Karar"ı uyarınca, 14/11/2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Ojer Telekomünikasyon A.Ş.'ye satıldığı, Anayasa'nın 128. maddesinde, "Devletin, kamu İktisadî teşebbüsleri ve diğer kamu tüzel kişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" hükmünün yer aldığı; 406 sayılı Kanunun Ek 29. maddesinin 03.07.2005 tarih ve 5398 sayılı Kanunla değişik birinci fıkrasında, "Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekomda ek 22. maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen asli ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 22/01/1990 tarihli ve 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüzseksen gün aylıksız izinli sayılır. Bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekomda çalışmaya devam eder ve hisse devir tarihinden nakli için Devlet Personel Başkanlığına bildirildikleri tarihe kadarki aylık ücret, harcırah, sağlık giderleri, cenaze giderleri ve ölüm yardımı ile diğer mali ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanır..." hükmü yer aldığı; öte yandan, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik (1) numaralı bendinde: (a) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları, (b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, (c) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar." idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabildiği; dolayısıyla, davanın açıldığı tarihte davalılardan Türk Telekom A.Ş.'nin özel hukuk tüzel kişisi olması karşısında, ortada idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz edilemeyeceğinden, daha önce davalı şirkette görev yapmış olan davacı ile özelleştirilen kuruluş arasındaki uyuşmazlık konusu davanın, Türk Telekom A.Ş. yönünden özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde, adli yargı yerinin görevli olduğu; 2247 sayılı Kanunun 10 ve 13. maddeleri gereğince, davalılardan Türk Telekomünikasyon A.Ş. yönünden olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına karar vermiş ve dosya Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına gönderilmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 28.11.2016 günlü toplantısında; Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 10. maddesinin birinci fıkrasında, "Görev uyuşmazlığı çıkarma; adli, idari ve askeri bir yargı merciinde açılmış olan davada ileri sürülen görev itirazının reddi üzerine ilgili Başsavcı tarafından görev konusunun incelenmesinin Uyuşmazlık Mahkemesinden istenmesidir" hükmüne yer verilmiştir.

Anılan Yasa hükmü ile, belirtilen yargı mercilerinden birinde açılmış olan bir davanın görülmesi sırasında yapılan görev itirazının reddi üzerine, ilgili Başsavcı tarafından, görevli bulunduğu kendi yargı düzeninin görev alanına vaki müdahalenin önlenebilmesini sağlamak için konunun Uyuşmazlık Mahkemesi'ne götürülmesi suretiyle davanın henüz başlangıç safhasında iken görev sorununun çözüme kavuşturulması amaçlanmıştır.

Nitekim, 2247 sayılı Yasa'nın 10. madde gerekçesinde, "Uyuşmazlık çıkarma, yürürlükte bulunan kanunun getirdiği bir yeniliktir. Görülmekte olan bir davanın görev uyuşmazlığını, bu safhada halletmek imkânını verir. Bu madde ile uyuşmazlık çıkarma adli, idari ve askeri yargıya teşmil edilmiştir.

Bu yetki, yargı merciince görev itirazının reddi üzerine, kanun yararına olarak, uyuşmazlığın konusuna göre ilgili Başsavcı veya Başkanunsözcüsü tarafından kullanılacaktır. Bu suretle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının kabul ettiği adli, idari ve askeri yargı mercilerinin ayrılığı prensibinin ihlâli ve ayrı tanzimlere tabi tutulan adli, idari ve askeri yargı mercilerinin yekdiğerinin görev hudutlarına tecavüzleri önlenmiş olacaktır" denilmiştir.

Buna göre, ortada henüz açılmış bir dava ve bu davada bir yargı merciince verilmiş görevlilik kararı bulunması; diğer bir ifadeyle, yararına görev itirazında bulunulan yargı merciince aynı davada görevsizlik kararı verilmemiş olması gerekeceği açıktır.

Dava dosyalarının incelenmesinden Türk Telekomünikasyon A.Ş. de çalışmakta olan davacının ek ödemeden yararlandırılmaması sonucu davalı işyerinde çalıştığı süre içinde kalan 1.1.2006 tarihinden Kocaeli Milli Eğitim Müdürlüğüne nakledildiği 16.3.2010 tarihine kadar tahakkuk etmesi gereken ek ödemeden mahrum kaldığı, işbu nedenle fazlaya ilişkin dava ve talep hakları saklı tutarak 5.000,00 TL'nın ödeme tarihlerinden itibaren en yüksek mevduat faizi ile birlikte tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açtığı; bu davada İş Mahkemesince görev yönünden ret kararı verildikten sonra idari yargı yerinde, davacının yeni kurumda işe başladığı 16.3.2010 tarihi itibari ile devletçe verilen zamların hesaplanarak ilavesi ile yeni ücretin belirlenerek ek ödemelerin davalı idareye yaptığı başvuru tarihinden itibaren geriye dönük yasal gün sayısını kapsayacak şekilde yasal faziyle birlikte ödenmesi istemiyle yaptığı başvurunun 8.4.2011 günlü işlemle reddedilmesi üzerine bu işlemin iptali istemiyle dava açıldığı görülmekle, her iki yargı kolunda da aynı ek ödemelerin kendisine ödenmesinin istenildiği anlaşılmaktadır.

Olayda, uyuşmazlığa konu edilen Kocaeli 1. İdare Mahkemesinin görevlilik kararından önce, Kocaeli 3. İş Mahkemesi'nce tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararının bulunması karşısında, idari yargı yerince adli yargının görev alanına müdahalede bulunulduğundan söz etmek olanaksızdır.

Öte yandan, 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen olumsuz görev uyuşmazlığının oluşabilmesi için tarafları, sebebi ve konusu aynı olan davada en az iki yargı merciince kendilerini görevsiz görerek verilmiş ve kesinleşmiş görevsizlik kararlarının bulunması; 17. maddesinde öngörülen olumlu görev uyuşmazlığının doğabilmesi için ise, yine tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada en az iki yargı merciince kendilerini görevli sayan kararlar verilmesi; 19. maddeye göre yargı mercilerince Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulabilmesi için de, daha önce diğer yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine aynı davada kendisinin de görevsiz bulunduğu ve görevsizlik kararı veren yargı merciinin görevli olduğu kanısına varılması; 20. madde uyarınca görev uyuşmazlığı çıkarılmasında, temyiz incelemesi yapan yüksek mahkeme tarafından Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulması gerekmekte olup, incelemeye konu olan adli yargı yerinin görevsizlik kararı üzerine idari yargı yerince aynı davada verilen görevlilik kararı nedeniyle, anılan maddelerde düzenlenen görev uyuşmazlığı türlerinden biri de oluşmamıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen yönteme uygun bulunmayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesinde yer alan "Uyuşmazlık Mahkemesi, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceler; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddeder" kuralı uyarınca reddi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 10. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 28.11.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

| Başkan | Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|---|
| Nuri | Ali | Suna | Alaittin Ali |
| NECİPOĞLU | ÇOLAK | TÜRE | ÖĞÜŞ |

| Üye | Üye | Üye |
|---|---|---|
| Süleyman Hilmi | Mehmet | Yüksel |
| AYDIN | AKBULUT | DOĞAN |